

Patienter og tillige at indrette en Bolig til 38 Sygeplejersker og 52 Plejersker. For det første synes det at være et overvældende Antal Plejersker og Sygeplejersker, der pludselig er blevet Brug for paa Vordingborg Sindssygehospital, men dertil kommer, at Udgifterne, der skulde medgaa til at skaffe Plads til de 62 Patienter, er meget betydelige. Nu skal man imidlertid her være opmærksom paa, at der oprindelig er en Skævhed i Hospitalets Indretning, saa der er ikke Tale om, at Lovforslaget nøjes med at skaffe Plads til 62 kvindelige Patienter, men der er i Virkeligheden Tale om, at Lovforslaget skaffer Plads til ca. 200 Patienter. Jeg maa forstaa det saaledes, at en Del af Plejerskerne, eventuelt Sygeplejerskerne, har lagt Beslag paa nogen Plads, som nu bliver ledig for Patienterne; ellers kan man ikke forklare sig, at der skal skaffes Plads til saa mange, og heller ikke, at der nu pludselig kan blive Plads til 200 Patienter. — De Udgifter, der er Tale om her, er ogsaa blevet nedskrevet noget, nemlig fra den oprindelige Sum, der var 2 050 205 Kr., til 1 772 400 Kr. Jeg kunde have Lyst til at gøre den Bemærkning, at jeg haaber, det er grundigt overvejet, om der ikke for Hospitalet i Vordingborg er en Mulighed for at indrette Plads om ikke til Sygeplejerskerne, saa i alt Fald til nogle Plejersker oppe paa Loftetagerne. Jeg ved ikke, hvorvidt disse er udnyttede tilstrækkeligt. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, jeg maatte finde det ønskeligt, at det kommende Udvalg fik Lejlighed til at beskæftige sig lidt med.

I øvrigt kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af disse Lovforslag, idet jeg udtaler Haabet om, at de maa blive gjort til Genstand for ikke alene en grundig, men ogsaa en forholdsvis hurtig Behandling i et Udvalg, særlig under Hensyn til det ønskelige i, at man kunde paabegynde disse Arbejder dernede saa snart som muligt, idet vi, om vi end ikke hermed er i Stand til at afhjælpe nogen større Arbejdsløshed, saa dog er i Stand til at bøde noget paa den vanskelige Situation, man i det hele befinder sig i for Øjeblikket. Jeg skal paa min Gruppes Vegne tillade mig at anbefale de 3 foreliggende Forslag.

Steincke: Om det paa Dagsordenen under Punkt 10 opførte Forslag vil et andet Medlem udtale sig som Ordfører for Socialdemokraterne. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle Bemærkninger om de 2 Forslag, der vedrører Udvidelsen af Sindssygehospitalerne ved Nykøbing paa Sjælland og ved

Vordingborg, Bemærkninger, som jeg kan gøre forholdsvis korte, da den ærede foregaaende Taler (Hauch) udførlig har gjort Rede for Forslagenes Indhold.

I Virkeligheden er det ikke let at tage Stilling til disse 2 Forslag om Udvidelse af Sindssygehospitalerne ved Nykøbing og ved Vordingborg, og da navnlig ikke, naar man ikke har haft Lejlighed til nærmere at undersøge Forholdene paa Stedet. Men man tør vel gaa ud fra, at den meget grundige Undersøgelse, der har fundet Sted i Folketinget, ogsaa gennem Folketingsudvalgets Besøg paa begge Hospitaler, i saa Henseende er en tilstrækkelig Garanti, saa meget mere, som dette har vist sig at foranledige enkelte Ændringer, og navnlig Nedsættelser i de oprindelige Forslag og Planer. Som Sagen foreligger, er man derfor fra vor Side enig om, at Lovforslagene bør gennemføres, og gennemføres saa hurtigt som muligt, ogsaa fordi der i Virkeligheden ikke fra nogen Side er Tvivl om Nødvendigheden af at skaffe i hvert Fald saa mange Pladser frem, som der er Tale om i de 2 Forslag, jeg her omtaler. Af denne sidste Grund synes jeg heller ikke, der er Anledning for mig til at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvor stor Pladsmangelen er, eller om den Statistik, den ærede foregaaende Taler omtalte, er fuldt nøjagtig eller ikke. Hensynet til Arbejdsløsheden, som den ærede sidste Taler sluttede med at omtale, tilsiger desuden Fremskyndelsen af disse Forslags Gennemførelse saa meget som muligt ligesom overhovedet Fremskyndelsen af alt offentligt Byggeri, der for Tiden maa anses for nødvendigt eller dog forsvarligt. Og de Vanskeligheder, der fremkommer ved det muligvis i Løbet af den første Tid stærkt dalende Prisniveau, har man allerede taget noget Hensyn til gennem det af Folketinget vedtagne Forslag, ligesom den højtærede Justitsminister jo har stillet i Udsigt, at Staten selv vilde eller kunde købe Materialer til et passende Tidspunkt. Hvor dette ikke kan ske eller ikke bliver anset for heldigt, gaar jeg ud fra, at man i Administrationen vil drage Omsorg for, at der i Entreprisekontrakter og lignende tages Forbehold saaledes, at betydelige Prisfald, der senere maatte indtræde paa Materialer og lignende, kommer Bygherren til gode.

Af Enkeltheder i Lovforslagene, som der ikke er særlig Grund til at komme ind paa, da der jo er bebudet en grundig Udvalgsbehandling, skal jeg lige nævne, at det har forbavset mig noget — men jeg ved ikke, om Forbavselsen skyldes Mangel paa Sagskundskab —, at Opførelsen af et Kødhus